

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 452/2025
08.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Живорада Лекића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу 1К.бр. 69/23 од 25.10.2024. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр. 16/25 од 29.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 08.04.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Живорада Лекића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу 1К.бр. 69/23 од 25.10.2024. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр. 16/25 од 29.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу 1К.бр. 69/23 од 25.10.2024. године окривљени АА, поред окривљеног ББ, оглашен је кривим због извршења кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци и новчану казну у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини у остављеном року суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 бр. 16/25 од 29.01.2025. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА и браниоца окривљеног ББ и пресуда Основног суда у Горњем Милановцу 1К.бр. 69/23 од 25.10.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Живорад Лекић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати

првостепеном суду на поновно суђење и одлучивање или исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе због извршења кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 1. у вези члана 33. КЗ. Стављен је и предлог у смислу члана 488. став 2. ЗКП.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, коју образлаже наводима да се радња кривичног дела превара за коју је окривљени АА оглашен кривим састоји у чињеници да је окривљени АА подигао новчани износ од 140.000,00 динара и предао окривљеном ББ, а који новац је оштећени ВВ уплатио на његов рачун, а што по ставу одбране не представљају радње кривичног дела превара, из којих разлога се не стичу елементи бића кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Кривично дело превара из члана 208. став 1. КЗ чини онај ко у намери да себи или другом прибави противправну имовинску корист доведе кога лажним приказивањем или прикривањем чињеница у заблуду или га одржава у заблуди и тиме га наведе да на штету своје или туђе имовине нешто учини или не учини.

Из изреке побијане првостепене пресуде произлази да су окривљени АА и окривљени ББ у време и на месту ближе опредељеном у изреци, способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, заједнички, у намери да себи прибаве противправну имовинску корист, лажним приказивањем чињеница довели и одржавали у заблуди оштећеног ВВ на тај начин што је окривљени ББ путем фејсбук профила поставио оглас за продају аутомобила марке Ауди А4 уз контакт телефон, након чега је ступио у контакт са оштећеним ВВ, лажно приказујући чињеницу да ће оштећеном продати наведени аутомобил за новчани износ од 7.000 евра, до чега није дошло, а оштећени је путем постнет упутнице дана 02.12.2021. године уплатио на име окривљеног АА и на број телефона 064... износ од 100.000,00 динара на име капаре и износ од 40.000,00 динара на име наводне регистрације и превода, односно укупан износ од 140.000,00 динара, којом приликом су оштећеног све време одржавали у заблуди да ће извршити обавезу и испоручити му аутомобил, на који начин су себи прибавили противправну имовинску корист у износу од 140.000,00 динара, а били су свесни свог дела и хтели његово извршење и били свесни да је њихово дело забрањено.

По налажењу Врховног суда, у изреци наведене пресуде, поред субјективних обележја кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 1. у вези члана

33. КЗ, описана су и сва објективна обележја овог кривичног дела, а међу њима и радња извршења - лажно приказивање чињеница да ће оштећеном продати аутомобил марке Ауди А4 за новчани износ од 7.000 евра, чиме су довели оштећеног ВВ у заблуду да им на име капаре преда износ од 100.000,00 динара и износ од 40.000,00 динара на име наводне регистрације и превода уплати износ путем пост нет упутница на име окривљеног АА, при чему су све време оштећеног и одржавали у заблуди да ће извршити обавезу и испоручити му аутомобил, а што нису учинили. Предузимајући заједнички радње наведене у изреци пресуде, окривљени су кривично дело извршили као саизвршиоци у смислу члана 33. КЗ, обзиром да је код окривљених постојала свест о заједничком учествовању и подела улога у извршењу дела у намери да себи прибаве противправну имовинску корист, а у изреци пресуде су описане радње обојице окривљених у реализацији њиховог договора, те се не може посматрати изоловано само радња окривљеног АА.

У конкретном случају у изреци првостепене пресуде је описана и наведена радња извршења као објективни елемент кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, односно чињенице које чине довођење у заблуду и одржавања у заблуди, а које су у конкретном случају навеле оштећеног ВВ да на штету своје имовине нешто учини, а то је да окривљеном АА путем пост нет упутница дана 02.12.2021. године уплати износ од 100.000,00 динара на име капаре и износ од 40.000,00 динара на име наводне регистрације и превода возила.

Према томе, чињенични опис наведеног дела садржи сва законска обележја кривичног дела превара у саизвршилаштву из члана 208. став 1. у вези члана 33. КЗ, како су то правилно нашли нижестепени судови, па Врховни суд, супротно наводима захтева, налази да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Врховни суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости у делу у којем бранилац износи сопствену оцену изведених доказа – исказа оштећеног, обзиром да на тај начин бранилац суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, која не представља законски разлог за подношење овог ванредног правног лека, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из свих изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић